

Wychodzi codziennie o godz. 3ciej. po południu.

Przedpłata wynosi: MIEJSCOWA kwartalnie 3 zlr. 75 ent. miesięcznie 1 " 30 " Z przesyłką pocztową: w państwie austriack. 4 zlr. 80 ent. do Prus i Rzeszy niem. 4 tal. 15 sgr. Szwecji i Danii. 6 " Francji i Anglii. 23 franków Włoch. 25 " Belgii i Szwajcarii 18 " Turcji i ks. Nad. 18 "

GAZETA NARODOWA

Przedpłatę i ogłoszenia przyjmują:

We Lwowie: Biuro Administracji, Gazety Narodowej przy ulicy Nowej pod liczbą 291. W Krakowie: Księgarnia Józefa Czecha w rynku. W Paryżu: na całą Francję jedynie p. Ludwik Ploński: rue des Tournelles, 20. We Wiedniu: p. Alojzy Oppelk, Wollzeile, 22, tudzież pp. Haasenstein & Vogler, Wollzeile, 9. W Frankfurcie nad Menem i w Hamburgu: pp. Haasenstein & Vogler. OGŁOSZENIA przyjmują się za opłatą 6 cnt. od miejsca ogłoszenia jednego wiersza drukowanym, oprócz opłaty stempowej 30 cnt. za każdorazowe umieszczenie. LISTY REKLAMACYJNE nieopieczętowane nie ulegają frankowaniu.

Numer pojedynczy kosztuje 8 cnt.

Od wydawnictwa.

Upraszamy o wczesne nadsyłanie przedpłaty, aby można zastosować nakład gazety, a prenumeranci nie doznawali zwłoki w przesyłce.

Przedpłata na „Gazetę Narodową“ Z przesyłką pocztową:

na kwartał, t. j. od 1. października-ka do ostatniego grudnia 1866 4 zlr. 80 c. półrocznie 9 " 60 " miesięcznie 1 " 60 "

Bez przesyłki pocztowej w miejscu:

na kwartał t. j. od 1. października-ka do ostatniego grudnia 1866 3 zlr. 75 c. miesięcznie 1 " 30 "

Razem z przedpłata na Gazetę można przysłać przedpłata na „Wydawnictwo dzieł tanich i pożytecznych w kwocie 11 zlr.

Na Broszurę „Rozprawy o funduszach krajowych“ w kwocie 65 cnt.

Na dramat s. p. Józefa Dzierżkowskiego pod tytułem „KRZYWDĄ I ODWET“, którego czysty dochód ze sprzedaży przeznaczony na postawienie pomnika, po niższej cenie 50 cnt.

Na KARTĘ POLSKI 2 zlr. —

Na KRAKOWIANINA, kalendarz na rok 1867 60 c.

Na dzieło o RACHUNKOWOŚCI 1 zlr. 30 "

Na KALENDARZ KRAKOWSKI Józefa Czecha na rok 1867 42 ct.

Z ryciną Wielkiego Kazimierza 50 "

Telegramy „Gazety Narodowej.“

Wiedeń dnia 24. września wieczór. Wiener Abendpost z powodu wieści o zamierzonych niby regulacjach granic między Austrią a Włochami, przypomina, iż Weneckie królestwo odstąpienie zostało w dotychczasowych administracyjnych granicach Francji, a przez Francję Włochom, granica więc wschodnia stała się międzynarodową kwestją, więc przy teraźniejszej rokowań pokojowych o odstąpieniu pewnych terytoriów, o kompensacjach niema mowy.

Jakich rządów potrzeba w Galicji?!

I. Dawniejsze rządy w Galicji były ekskluzywne, to jest: opierały się nie na całej ludności, lecz na tych żywiołach tylko, które się bezwzględnie dawały kierować. Nie uważano wcale, czy te żywioły są słabe lub silne, mogące być w przyszłości pożyteczne lub szkodliwe. Były rządy dojrzałkowce, tylko na chwilę obecna się oglądające.

Otóż przedewszystkiem trzeba nam rządów nie ekskluzywnych, lecz wyrozumiałych i sprawiedliwych dla wszystkich składowych żywiołów naszego społeczeństwa, bez różnicy narodowości, stanu i wyznania.

Przedewszystkiem sprawujący rządy w Galicji powinni sumiennie postępować z Rusinami. To, co jest obce, naleciałe, moskiewskie w szkołach i urzędach, to bezwarunkowo wprawdzie usunąć trzeba ale zarazem zająć się powinno szczerze i sumiennie wprowadzeniem prawdziwego języka Rusi naszej do szkół i urzędów. Szkoły ekskluzywne dla Rusinów, dla Polaków, dla żydów powinny być zniesione, ale natomiast w wschodniej Galicji wszystkich szkołach wschodniej Galicji powinni uczyć się Polacy ruskiego a Rusini polskiego języka. Grażdanka i skorpis moskiewski usunięty być powinien z szkół i urzędów, ale w szkołach ludowych język ruski powinien jako wykładowy być tam wprowadzony, gdzie jest przeważna część dzieci, język ten lepiej niż polski rozumiejących. Trzeba wszelkiego starania przyłożyć, aby ludowy nasz język ruski rozwinąć w piśmienny i uzdolnić go do szkół wyższych i aby zarówno go pokochała ludność wszelkich stanów i wyznań.

Zamiar ministerstwa Thuna wprowadzenia abecadła łacińskiego do szkół lu-

dowych ruskich, podobnie jak wprowadzony był do urzędów, powinien być uskuteczniiony natychmiast. To więcej przyczyni się do upowszechnienia i rozwinięcia języka ruskiego i do rozwoju ruskiej narodowości, niż długie lata choćby największej pracy, lecz przy odgrodzeniu tej pracy od promieni i oddziaływania zachodniej cywilizacji, murem chińskim tj. grażdanką lub kirylicą.

Dzisiaj znaczenie grażdanki i skorpisu stało jasno. Wprowadzenie jej do szkół i urzędów było i jest środkiem zmoskiewienia Rusi. Tylko frakcja moskiewska na Rusi popierała i popiera tę dążność, a frakcja ta składa się z małej liczby księży i księżych synów z ajencją moskiewską na czele. Cała inteligencja Rusi była i jest przeciw grażdance jako oddzielającej Rus od zachodniej cywilizacji, jako przytłumiającej rozwój języka i literatury Rusi, jako głównej zawadzie, iż lud Rusi nie może postąpić w oświeceniu. Ale za rządów Schmerlingowskich uznawano klikę świętojursko-moskiewską jako reprezentantkę Rusi, a masę inteligencji Rusi jako należącą do U m s t u r z p a r t e i, więc nie zasługującą na uwagę.

Dziś jednak głos tej inteligencji może być wysłuchany, dziś może być uwzględniony adres z roku 1861, odkryty kilkunastu tysiącami własnoręcznych podpisów i złożony ministerstwu i u stóp tronu. Dziś powinna jej być wymierzona sprawiedliwość.

Otóż na usunięciu wszelkich tendencji moskiewskich w kierunku urzędowym szkół, również jak na usunięciu ekskluzywnych wpływów hierarchicznych na naród Rusi, ale i na wymierzeniu zarazem zupełnej sprawiedliwości Rusi istotnej przez staranne zajęcie się i dźwignięcie jej języka i narodowości w szczeru narodowym duchu, polegać powinny rządy nasze, jeśli mają ład i porządek przywrócić w Galicji i nie być znów tak samo ekskluzywne jak poprzednie, chociaż w innym, odwrotnym kierunku.

Takie samo postępowanie zachować powinny te rządy i co do żydów. Dawniejsze rządy brały ich w protekcję, chociaż od r. 1859 żadnych im nie nadawały i nie rozszerzały praw, lecz łudzili ich tylko nadzieją, obietnicami, a nadawaniem ich szkołom wyłącznej dążności niemieckiej, wyrządzały żydom największą krzywdę. Używano ich bowiem za narzędzie do rozbijania narodowości polskiej, a tem samym obudzała się w ludności nienawiść przeciw nim, co utrudniało im odzyskanie praw obywatelskich. Od r. 1861 aż do obecnej chwili kwestja żydowska nie postąpiła naprzód, lecz przeciwnie cofnęła się w opinii publicznej. Tego smutnego objawu przyczyną główną był system rządowy, usiłujący przeszkodzić zlaniu się żydostwa w masę narodu, i przy każdej sposobności wysuwający żydów przeciw narodowości polskiej.

Od nowych rządów wymagać powinniśmy, aby wszelkimi środkami ułatwiali żydom zassymilowanie się z ludnością chrześcijańską, zniosły lub zreformowały szkoły ekskluzywne, żydowsko-niemieckie, wpływały na żydostwo rozlicznymi sposobami, aby wyszło z swej wyłączności. Z jednej strony nieublaganie powinni rządy występować przeciw wszelkim nadużyciom i bezprawiom, wykonywanym przez żydów głównie dla tego, że w urzędach znachodzili pomoc, otuchę i pobłażanie, z drugiej strony zaś czynami okazywać potrzebę żydom, że się istotnie dąży do usunięcia przegród, dzielących ich od narodu, że się istotnie ma na oku ich dobro, ich równouprawnienie. Przez reformę żydów trzeba dążyć do uobywatelnienia i równouprawnienia żydów.

Ale nie tylko co do narodowości i wyznań potrzeba, aby rządy przestały być ekskluzywne. Ta sama zasada spr-

wiedliwości zastosowaną być powinna i co do stanów. Zmiana systemu i rządu nie powinna odbywać się w odwrotnym kierunku, ale nowe rządy powinny zarówno być sprawiedliwe dla wszystkich. Jeżeli dawniejszy system w szczególniejszą brał opiekę włościan, to nowy nie powinien brać w szczególniejszą opiekę szlachty, gdyż taki sposób postępowania wywoływałby taki sam rozstrój społeczny, jaki wywoływał dawniejszy, a my od rozstropnych i uszczywłych rządów wymagamy, aby sprowadziły zgodę, harmonię społeczną.

Przegląd polityczny.

Mylnem było doniesienie, jakoby p. starosta Wolfahrt miał być przeniesiony do ministerstwa spraw zewnętrznych: jak się dowiadujemy bowiem, został on także podobnie jak i p. Summer przeniesiony w stan rozporządzalności. U pewniają nas także, że i pan Kuleczycki wkrótce już czasie będzie w stan rozporządzalności przeniesiony, a p. Janowski, inspektor szkół gimnazjalnych, ma być przeniesiony w dobrze zasłużony stan spoczynku. Dowiadujemy się zarazem, że miejsca tych dwóch panów inspektorów, jak wiadomo Rusinów, zajmą inni dwaj Rusini, a mianowicie miejsce p. Kuleczyckiego zająć ma jako inspektor szkół ludowych ks. Polański, dyrektor gimnazjum rzeszowskiego, inspektorem zaś szkół gimnazjalnych w miejsce p. Janowskiego ma być mianowany p. Czerkawski. W końcu dodamy, że jak się dowiadujemy, nie będą ci inspektorowie podlegać nadal, jak się to dotąd działo, referentowi spraw szkolnych, jakim dotychczas był radca namiestnictwa p. Hehn-Rosada p. Henn, uprosił o jego przeniesienie, nie będzie podobno wcale nadal obsadzona, a inspektorowie szkół będą zostawać w bezpośrednim stosunku z namiestnikiem kraju.

Wiener Zig. nie ogłosiła jeszcze nominacji hr. Gołuchowskiego, donosi jednak o tej nominacji ministerjalna Debatte, jako o fakcie dokonanym.

Ten sam organ ministerjalny upewnia także, że hr. Łańszki nie zostanie mianowany — czego się w Pradze obawiano — namiestnikiem Czech. Kto ważne to stanowisko zajmie, nie wiadomo dotąd, gdyż i co do mianowania hr. Rothkircha namiestnikiem Czech, nie ma dotąd żadnej pewności. Wnosząc z dzienników praskich zdawałoby się, że i z hr. Rothkircha, który nie włada dość dobrze językiem czeskim, nie byłoby Czesi zadowoleni.

Dotychczasowy namiestnik Tyrolu, ks. Lobkowitz, miał, jak donosi Presse, zażądać dymisji, która mu ma być udzielona. Jako następcę jego wymieniają p. Toggenburga, ostatniego namiestnika Wenecji, o którym niedawno, nim była pewność, że hr. Gołuchowski namiestnikiem Galicji został mianowany, pisano, iż przybędzie jako namiestnik do Lwowa.

Artykuł urzędowy Wiener Abend Post o reorganizacji armii austriackiej, znany już w treści z telegramów naszych, opiewa jak następuje:

„Kilkakrotnie w dziennikach wzmiankowana reorganizacja naczelnego kierownictwa armii, jak się dowiadujemy — przez zamianowanie Jęgo cesarskiej Wysokości feldmarszałka arcyksięcia Albrechta nadkomendantem armii (Armeecommandant) jest tak bliską wykonania, że dla naszych czytelników zajmującymi będą następujące, z wiarogodnego źródła czerpane skazówki o celu i doniosłości nowej zmiany.

Nadkomenda armii i ministerstwo wojny, jako najwyższe rządy, na przyszłość N. Panu podlegać będą. Działalność rządu pierwszego obejmie wszystkie czynności, dotyczące się w najobszerniejszym znaczeniu ducha, karności, wykształcenia i wyższego kierownictwa wojska; gdy przeciwnie ministerstwo wojny, prócz wielkiej części spraw osobistych ma sobie poruczone załatwianie i nadzór administracji wojskowej w najobszerniejszym zakresie, zatem co do poboru wojskowego, remontowania, dostawy i zarządu wszelkiego rodzaju materiałów wojennych, rachunkowości, budżetu wojskowego, spraw sądowych i duchownych. Oba rządy stoją na równi w swej działalności, mającej na celu jak największe podniesienie siły zbrojnej, i są obowiązane do jak najgodniejszego postępowania; w razie zaś różnicy zdań, usunąć się nie dającej, mają czekać Najwyższego postanowienia cesarza, jako najwyższego wodza armii.

Nadkomenda wojskowa w tej mierze ma zapełnić doświadczeniem wykazaną lukę w kierownictwie armii, ponieważ w powyższym zakresie działania o wiele bezpośrednio może się przyczynić do gotowości wojska do boju, aniżeli to dotychczas ze strony ministerstwa wojny, dla zbytznego zakresu czynności i przeważnie administracyjnego charakteru, na drodze jeneralnych komend wojskowych było możebnem. Brak ten dotychczas mniej był widocznym, po-

nieważ jeszcze wielka część armii podlegała włoskiej komendzie wojskowej; dla reszty wojska uważano zawsze brak podobnego urzędu, a przy świeżo utworzonej komendzie armii północnej dość się zapewne dał we znaki, aby w połączeniu z pomyślnymi wypadkami na południowej linii bojowej, praktycznie dowodzić wzmiankowanych dopiero okoliczności.

Po zawarciu pokoju z Włochami ustanie południowa komenda wojskowa, dla tego tem potrzebniejszym się okazało, użyteżone dotychczas tylko pojedynczymi częściami armii korzyści, całemu nadać wojsku i stały urząd zorganizować, który także wśród pokoju potrzebuje dla głównej kwatery wielkiej armii wojennej żywiły przyjmując, wykształca i ze swym przysłym zakresem czynności obznajmia. Nadkomenda armii będzie owym urzędem, którego naczelnik wszystkie podczas pokoju komendantowi wojskowemu przynależne prawa i obowiązki posiada i jest powołanym, aby przy częstszej inspekcji wojsk i zakładów z całą powagą swego osobistego wpływu i zapatrywania się, umysłową, moralną i materialną siłę wojska tak w ogóle, jak w szczegółach do najwyższego stopnia. W szczególności naczelnicy dowódcza armii trzymając się potrzebnych dróg i granic, większymi ćwiczeniami wojskowymi kierować i takowe nadzorować będzie. W skład nadkomendy wojskowej wejdą po części osoby, przeznaczone dla istniejącej dotychczas komendy wojskowej we Włoszech, po części z niepotrzebnych już oddziałów ministerstwa wojny, przez co się nie tylko uniknie większych wydatków, ale większą się owszem zaprowadzi oszczędność.

Jenerale komendy wojskowe, dalej inspektorowie jeneralni wszelkiej broni i instytutów podlegają nadkomendzie wojskowej lub ministerstwu wojny w miarę stosunku swego do wyższych urzędów; marynarka wojenna w dotychczasowym pozostaje położeniu.

Ponieważ, jak powiedzieliśmy, nadkomenda wojskowa nie wywiera wpływu na administrację państwa, w szczególności jest obowiązana do poprzedniego porozumienia się z ministerstwem wojny, dlatego stanowiska tego ostatniego wcale się nie ukroca, szczególnie wobec konstytucyjnej reprezentacji państwa. Rekojmie zgodnego, prawdziwie patriotycznymi zamiarami ożywionego współdziałania obu urzędów stanowi — prócz ewentualnego najwyższego wpływu — dobrze zasłużone imię tak wielostronnie zasłużonego jenerala, któremu monarcha niedawno kierownictwo ministerstwa wojny powierzył.

Jeneral-porucznik baron John obok zupełnego zaufania swego byłego komendanta armii, także najdokładniejszą posiada znajomość jego zamiarów, które tak dalece zna, iż z temi pocieszającymi faktami pewna się wiąże nadzieja, że utrzymi siłę obronna Austrii przez odpowiednie dłużej czasu reformy obok jak największej oszczędności, odtąd ciągle do tego stopnia się rozwijającą, aby w każdej chwili była gotowa do skutecznej obrony ojczyzny, kiedyby tylko jeszcze oręż zdołał strzedz jej praw zagroźonych.

Telegramy z Paryża podają ważną wiadomość, odnoszącą się do układów pokojowych między Austrią a Włochami. Według tych telegramów zostały już preliminarja pokojowe podpisane. Co do kwestji pieniężnej, która główne stanowiła trudności, miały się Włochy zobowiązać zapłacić 100 milionów tytułem długu państwa, na Włochy przypadającego.

Niemey Kreuz. Zig. dowiaduje się z pewnego źródła, że książę Meiningski postanowił złożyć rządy kraju na rzecz księcia następcy tronu. Oduśna notyfikacja już pod dniem 7. b. m. do Berlina wysłana być miała. Regulacja stosunków między księciem a jego następcą wkrótce ma nastąpić. Zaraz po dokonanej regulacji następcy tronu rządy kraju obejmie.

Prusy. Dzienniki berlińskie zajęte szumnymi opisami triumfalnego powrotu wojsk praskich do stolicy. Uroczysty powrót odbył się d. 20. o godzinie 11 rano wśród ogromnego napływu ludności miejscowej i zamiejscowej. Dzien. Pozn. pisze w tym względzie z Berlina:

„Począwszy od bramy Brandenburskiej aż do zamku królewskiego, urządzono całą tę długą przestrzeń na szpaler, sformowany z chorągwi, festonów, posagów i z 208 dział na Anstrjakach zdobytych. Po obydwóch stronach placu Paryskiego wzniesiono eleganckie trybuny, ustrojone w godła, chorągwie i kolory pruskie, na których zasiadli z frontu ranni wojskowi, dalej władze miejskie, członkowie obydwóch izb, wreszcie znaczna ilość różnych znakomitości różnych warstw berlińskiego towarzystwa. O wyznaczoną godzinę wyjechał król konno w otoczeniu książąt krwi i jenerałów, z pałacu swego i udał się środkiem ulicy „pod Lipami“ spotkanie wojska, będącego w pogotowiu, przed Brandenburską bramą. Objawiały dowództwo wszedł monarcha na czele armii środkiem Brandenburskiej bramy, u której powitany został przez 50 dziewięć w białych przybranych, z których jedna

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wiedeń 22. września. Wten. Abpost donosi, że dyrekcja banku narodowego postanowiła przysposobić do eskonty weksle płatne w miejscach, w których się filie bankowe znajdują...

Czerniowce 22. września. Bukowina pisze: Od dwóch dni są w ruchu dwa pociągi kolei żelaznej pomiędzy Lwowem a Czerniowcami...

O ile to wiele było pożądanem, o tyle znowu żala się powszechnie na wysokość taryfy. Dowiadujemy się, że jeden z tutejszych kupców miał zamiar przesać do Lwowa 300 setnarów towaru...

Inaczej rzecz się ma z przewozem osób, tu bowiem zysk na czasie, pomimo 25% dodatku do taryf, przynosi podrobnym do jazdy koleją.

(Z.F.) Nowy Sącz 21. września. Z powodu cholery coraz silniej grasującej, na targu dzisiejszym stagnacja w handlu zbożowym...

Nowy Sącz 22. września. Z powodu grasującej cholery wszyscy adwokaci, urzędnicy wyżsi sądowi i znaczna część mieszkańców...

Kraków 21. września. Dowóz zboża na granicy w tym tygodniu był bardzo nieznaczny z powodu zasiewu oziminy...

Tutaj w Krakowie ruch handlowy był w bardzo dobrym stanie, gdyż przybyli tu kupcy na wszystkie gatunki zboża z różnych stron Austrii...

W celu zapobieżenia wybuchowi i szerzeniu się cholery, w dzieli się c. k. komisja namiestnicza spowodowana odroczyć jarmark w Krakowie na sw. Michała...

Przyjechali do Lwowa d. 21. września. Pp. hr. Krasiecki M. z Liska, hr. Potocki Marcey z Zatorza...

Wyjechali ze Lwowa dnia 21. września. Pp. hr. Golejewski A. do Harasymowa, Emilier J. i Torosiewicz M. do Wiednia...

Telegrafowany kurs wiedeński. W. A. z dnia 24. września. Oblig. długa państwa 5% za 100 gl. m. k. 62 50

Kurs lwowski. z dnia 24. września. Dukat holenderski 6 03 6 09, Dukat cesarski 6 06 6 15

Wiedeń 22. września. Płaca. Złoty. 5% Metaliki na wal. austr. 55 40 55 60, Pożyczka narod. 68 70 68 90

Wiedeń 22. września. Pożyczki loteryjne. Oblig. gal. pożyczki gieldowej z r. 1855 89 75 90 00, Losy pożyczki z r. 1858 153 00 154 00

Listy zastawne. Banku narodowego 10 letn. 105 00 100 00, w monacie konw. do los. 93 00 93 00

Kurs zagraniczny (3-miesięczny). Augsburg 100 zlr. ar. 107 50 108 75, Frankfurt a. M. 100 108 75 109 00

Warszawa 22. września. Półmierzki 00 00 00 00, Listy zastawne III. ok. 80 33 80 83

Warszawa 22. września. Akcje kol. gal. war.-wied. 69 50 70 50, Renta 3% 69 45 00 00

Obwieszczenie. W kancelarii instytutu zastawniczego lwowskiego ormiańskiego „Pii Montis” odbędzie się na

d. 22. października 1866, w zwyczajnych godzinach publiczna licytacja na której sprzedane będą, 2744 2-3 Lwów d. 15. września 1866.

HERBATY zbiór 1865-6 we wszelkich gatunkach poleca 2797 2-12 JULIUSZ ADAM we Lwowie w rynku pod l. 54.

PROMESY na losy kredytowe po 4 zlr. w. a. Ciągnięcie dnia 1. października b. r. Główna wygrana wynosi 200.000 zlr. w. a. dostać można w handlu

Fryderyka Schubutha we Lwowie. 2767 3-3

Wódka francuska (Franzbrandwein), znana ze swych skutków na różne dolegliwości jest do nabycia w handlu

F. W. Królikowski, 2758 3-3 pod l. 894/.

Ważne dla rodziców. Ażeby dzieci przy czestym zdrowiu utrzymać, polecam z czystym sumieniem rodzicom czekoladę odrobakową...

Czekoladę sprzedają we Lwowie w apt. ZYGM. RUCKERA i A. BERLINERA w Brzeżanach w apt. Zminkowskiego...

Wyjaśnienie na wyjaśnienie.

Wyczytawszy w inseratach od nr. 209 z d. 11. września r. b. Gazety Narodowej, powołanie się na mnie, poczytuję za obowiązek wyjaśnić...

Bajkowiec w obwodzie Tarnopolskim, dnia 20. września 1866. 2805 1-1 Stanisław Malczewski.

Przenumeratę na

Dziennik Poznański przyjmują 2806 1-3

wszystkie c. k. urzęda pocztowe.

O rychłe zamówienia na zbliżający się kwartał, uprasza Administracja

Dziennika Poznańskiego.

Już wyszedł

Kalendarz Krakowski

na rok 1867, 2804 1-3

wydanie Józefa Czecia, zawierający w sobie: Kalendarz polski, ruski i żydowski, Nabożeństwa w kościołach krakowskich...

egzemplarz kosztuje 42 ct. Z portretem zaś Kazimierza Wielkiego, zdjętym z grobowca jego w katedrze krakowskiej, kosztuje 50 ct.

We Lwowie są do nabycia w Administracji „Gazety Narodowej.”

Dłuższy czas brakujące wody mineralne SELCERSKĄ, EMSKĄ i GLEICHENBERGSKĄ (Constantinsquelle) otrzymał świeży transport handel Karola Schubutha we Lwowie, 2754 2-3 przy ulicy Krakowskiej pod l. 150.

Nadesłane.

Do najdotkliwszych bólów można polczyć niezawodnie cierpienia bólu zębów, które nas przy każdym zatrudnieniu, a najdotkliwiej przy pracach umysłowych trapią...

We Lwowie utrzymują: apteka dr. Tytusa Zarzyckiego, dawniej Millinga, p. Mikolajcha, p. A. Berlinera, p. Ebenbergera, p. Zygmunta Ruckera, handel Kleina Wdy, i Gebhardta, Bonifacego Stillera.

Konstanty Iskierski przy ulicy Halickiej we Lwowie poleca SZATKOWNICE do kapusty różnej wielkości po cenach najtańszych.

Ważne dla miłośników książek!!! Znacznie niższe ceny najlepszych i najnowszych książek!

Dzieła klasyczne, dzieła z ozdobnymi przedmiotami, dzieła beletrystyczne i t. d. z powodu wyprzedzaży po takich cenach!!

Album für die elegante Welt, enthält feinste Stahl- und Kupferstiche, (Kunstblätter) der berühmtesten Meister, grösstes Quartformat, nur 25 sgr.!

Album für die elegante Welt, enthält feinste Stahl- und Kupferstiche, (Kunstblätter) der berühmtesten Meister, grösstes Quartformat, nur 25 sgr.!

Album für die elegante Welt, enthält feinste Stahl- und Kupferstiche, (Kunstblätter) der berühmtesten Meister, grösstes Quartformat, nur 25 sgr.!

Moritz Glogau junior, Bücher-Exporteur in Hamburg, Neuerwall 66. Ceny oznaczone są w banknotach waluty austriackiej...

LICYTACJA koni stadnych. W stadninie wojskowej w Radowcach na Bukowinie, będą sprzedane więcej dającemu około 43 sztuk koni nadliczbowych...

Dra Suin de Buttetard aromatyczna pasta do zębów. najlepszy środek do utrzymania w czystości zębów i dziąseł...

Prof. Dra LINDES roślina pomada woskowa, Balsamiczne mydło oliwne, Pod gwarancją za prawdziwość po cenach oryginalnych...